

Na żądanie Biura Kontroli przy Radzie Państwa Komenda Główna Milicji Obywatelskiej wystawi identyczne zaświadczenia dla inspektorów Biura Kontroli.

Inspektorzy samochodowi obowiązani są korzystać w pierwszym rzędzie z punktów kontrolnych Milicji Obywatelskiej (stałych, lotnych i doraźnych).

Raporty ze swych czynności składać będą inspektorzy samochodowi do Prezydium Rady Ministrów.

§ 9. Karty kontrolne pracy osobowych pojazdów mechanicznych sprawdzane będą co najmniej raz na miesiąc przez centralne organy kontroli wewnętrznej.

Centralne organy kontroli wewnętrznej uprawnienia swe w tym zakresie mogą przelać na podległe im jednostki kontroli.

Właściwy minister na wniosek organów kontroli wewnętrznej może odwołać powyższy tryb kontroli nie wcześniej jednak jak z dniem 1 stycznia 1949 r.

§ 10. W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego okólnika przełożony odpowiedzialny za dysponowanie stosownie do § 3 niniejszego okólnika pociągnięty będzie do uszczerbku pełnych kosztów związanych z przekroczeniem, a w przypadku kilkakrotnego powtórzenia się przekroczenia może być pozbawiony prawa dysponowania osobowym pojazdem mechanicznym, niezależnie od ponoszenia konsekwencji służbowych i dyscyplinarnych.

§ 11. Okólnik niniejszy nie dotyczy samochodów wojskowych oraz samochodów podległych Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego.

Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego wydadzą we własnym zakresie zarządzenia dotyczące używania osobowych pojazdów mechanicznych.

§ 12. Okólnik niniejszy nie dotyczy osób, które mają prawo do korzystania z samochodów reprezentacyjnych (R). Osobom tym zostaną wydane specjalne przepustki rozpoznawcze.

§ 13. Właściwi ministrowie w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika przedłożą mi sprawozdanie z kroków organizacyjnych powyższych w trybie niniejszego okólnika.

§ 14. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1948 r., z wyjątkiem § 8, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

546.

OKÓLNİK Nr. 27 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 sierpnia 1948 r.

o sprawie używania ciężarowych pojazdów mechanicznych.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie zasad gospodarki samochodami państwowymi zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Używanie ciężarowego pojazdu mechanicznego oddanego do obsługiwanego przez władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i spółdzielczych, przedsiębiorstw będących pod zarządem państwowym oraz instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, działających przy udziale finansowym Państwa lub przez Państwo subwencjonowanych, określonych niżej jako jednostki służbowe, winno się odbywać w ramach zaspakajania wyłącznie tylko służbowych potrzeb komunikacyjno-transportowych.

2. Wyjątkowo tylko użycie tych samochodów może być dokonane na zaspokojenie innych potrzeb (np. do odpłatnego przewozu pracowników do i z miejsca pracy, o ile inne publiczne środki przewozowe są niewystarczające).

3. Przewozy towarów powinny być w zasadzie wykonywane publicznymi środkami transportowymi.

4. Przewóz własnym taborem samochodowym winien być stosowany jedynie w przypadku:

- a) albo gdy przewóz publicznymi środkami przewozowymi jest niemożliwy;
- b) albo gdy przeprowadzona ścisła kalkulacja całkowitych kosztów przewozu wykaże, że jest on tańszy, niż innymi środkami transportowymi;
- c) lub gdy szybkość przewozu decyduje o zaspokojeniu potrzeby.

5. Samochody, których ekonomiczna eksploatacja nie jest zapewniona, winny ulec stopniowej likwidacji w sposób określony obowiązującymi przepisami.

§ 2. Służbowe samochody ciężarowe dzieli się na:

- a) gospodarcze (G), przeznaczone do zaspakajania wyłącznie gospodarczych potrzeb własnych jednostek służbowych (jak dowóz opału, artykułów aprowizacyjnych, materiałów itp.);
- b) robocze (P), przeznaczone do wykonywania zadań przewozowych, które wynikają z zakresu i rodzaju działalności jednostki służbowej lub stanowią nieodzowną czynność pomocniczą w tej działalności (np. ambulanse pocztowe, samochody pogotowia, samochody ciężarowe przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, służące do dowozu lub rozwoju towarów itp.).

§ 3. Wszystkimi ciężarowymi samochodami dysponują przełożeni jednostek służbowych, do których obsługi samochody są przydzielone. Na nich leży odpowiedzialność za prawidłowe, celowe i ekonomiczne ich używanie.

§ 4. 1. W celu jak najlepszego wykorzystania ciężarowych samochodów dla wykonania cięższych na nich zadań przewozowych (§ 1) jednostki służbowe zobowiązane są do planowania przewozów samochodowych i do składania sprawozdań eksploatacyjnych i przewozowych w sposób ustalony przez Ministerstwo Komunikacji.

2. Jednostki służbowe powinny dbać o to, by jak największa ilość jazd samochodów ciężarowych była wykorzystana dla przewozu w obu kierunkach, przyczem wykorzystanie ładowności samochodów winno wynosić co najmniej 60%.

3. Do czasu opracowania państwowego planu przewozów jednostki służbowe przedstawiać będą samochodowe plany przewozowe w trybie i terminach ustalonych przez właściwych ministrów. Zbiorowe plany przewozowe resortów powinny być przed ich zatwierdzeniem uzgodnione z Ministerstwem Komunikacji.

4. Wszystkie władze centralne dostarczać będą Ministerstwu Komunikacji dane statystyczne z eksploatacji samochodów i przewozów samochodowych w sposób i terminach ustalonych zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji.

§ 5. Każdy ciężarowy samochód zaopatrzony być winien w kartę kontrolną pracy wozu wg. wzoru ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji.

Dokument ten winien określać czas ważności jazdy samochodu, rodzaj towaru i jego wagę lub grupę osób przewożonych, odległość i drogę przewozu, przyczem winien podawać czy będzie to przewóz jednorazowy, wielokrotny lub częstotliwy.

§ 6. W każdej jednostce służbowej, a gdy chodzi o ministerstwa, w każdym ministerstwie zostanie zorganizowana kontrola nad przestrzeganiem postanowień §§ 1, 2, 3, 4 i 5 niniejszego okólnika przez wprowadzenie ścisłej ewidencji zużycia materiałów pędnych, ilości przebytych tonno-kilometrów, miejsca przeznaczenia, ilości przewiezonego towaru lub grup osobowych oraz celowości przewozu wg. wzoru ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 7. Do przeprowadzenia kontroli nad stosowaniem niniejszego okólnika upoważnieni będą inspektorzy samochodowi. Inspektorzy ci powołani będą przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji w myśl okólnika Nr. 19 (496) z dnia 22 maja 1948 r. (Monitor Polski Nr. A-69, poz. 546).

§ 8. Karty kontrolne pracy samochodów ciężarowych sprawdzane będą co najmniej raz na miesiąc przez centralne organy kontroli wewnętrznej. Centralne organy kontroli wewnętrznej uprawnienia swe w tym zakresie mogą przelać na podległe im jednostki kontroli. Właściwy minister na wniosek organów kontroli wewnętrznej może odwołać powyższy tryb kontroli, nie wcześniej jednak jak z dniem 1 stycznia 1949 r.

§ 9. W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego okólnika winni naruszenia pociągnięci zostaną do odpowiedzialności.

§ 10. Okólnik niniejszy nie dotyczy ciężarowych samochodów przydzielonych do obsługi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego i jednostek służbowych podległych tym ministerstwom.

Minister Obrony Narodowej oraz Minister Bezpieczeństwa Publicznego wydadzą we własnym zakresie zarządzenia dotyczące używania ciężarowych samochodów.

§ 11. Okólnik niniejszy nie dotyczy ciężarowych samochodów przystosowanych swą budową do celów i przewozów specjalnych, jak również przeznaczonych do przewozów zarobkowych publicznych; używanie oraz sposób kontroli użycia tych samochodów określa specjalne zarządzenia Ministerstwa Komunikacji.

§ 12. 1. Właściwi ministrowie wydadzą i ogłoszą w Dziennikach Urzędowych w terminie do dnia 1 grudnia 1948 r. zarządzenia, mające na celu ścisłe wykonanie postanowień niniejszego okólnika.

2. O wydanych zarządzeniach ministrowie zawiadomią Prezydium Rady Ministrów i Ministra Komunikacji.

§ 13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

547.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 sierpnia 1948 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu p. n. „Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane”.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 roku, o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42) i § 9 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lutego 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego p.n. „Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane” (Monitor Polski Nr. 29, poz. 105), zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu Państwowemu p.n. „Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane” utworzonemu zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lutego 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego p.n. „Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane”, nadaje się statut stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w/z P. Jaroszewicz gen. bryg.

MINISTER SKARBU

Konstanty Dąbrowski

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

Viceprezes dr. Stefan Jędrzychowski

Załącznik do Zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 sierpnia 1948 r. (poz. 547).

STATUT Przedsiębiorstwa Państwowego pod nazwą:

„Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane”

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Wojskowe Przedsiębiorstwo Budowlane” zwane w dalszym ciągu „przedsiębiorstwem” utworzone zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lutego 1948 r. (Monitor Polski Nr. 29, poz. 105) — jako przedsiębiorstwo wydzielone z ogólnej administracji państwowej działa na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42) oraz niniejszego statutu.

§ 2. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną. Prowadzone jest w ramach narodowego planu gospodarczego według zasad gospodarki handlowej na podstawie swojego planu finansowo-gospodarczego.

§ 3. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 4. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest organizowanie i wykonywanie wszelkich robót, wchodzących w zakres budownictwa jak również prac wstępnych, studiów, projektów i kosztorysów dla potrzeb Wojska na zlecenie właściwych organów Ministerstwa Obrony Narodowej, oraz za zezwoleniem Ministra Obrony Narodowej dla potrzeb i na zlecenie innych władz i urzędów państwowych i samorządowych.

Rozdział II.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 5. Przedsiębiorstwo podlega Ministrowi Obrony Narodowej, który sprawuje nad nim zwierzchni nadzór i kontrolę.

§ 6. Bezpośrednie nadzorowanie i stałe kontrolowanie działalności przedsiębiorstwa należy do Departamentu Kwaterunkowo-Budowlanego Ministerstwa Obrony Narodowej.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do zarządzeń i wytycznych Departamentu Kwaterunkowo-Budowlanego, wydanych w zakresie jego właściwości, ustalonej niniejszym statutem.

§ 7. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Obrony Narodowej, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorów Naczelnemu trzech Dyrektorów.

§ 8. 1. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie:

- dwa członków Dyrekcji — albo
- jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa — albo
- dwa pełnomocników handlowych w granicach ich pełnomocnictw.

2. Przepisy powyższe nie uchybiają możliwości udzielenia pełnomocnictw samodzielnych lub łącznych do dokonywania poszczególnych czynności prawnych lub czynności określonego rodzaju.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą weksli, czeków, dokumentów stwierdzających zaciągnięcie lub udzielenie kredytu pieniężnego oraz udzielania pełnomocnictw do tych czynności. Powinny one być podpisywane przez dwie osoby wskazane w ust. 1, przy czym jedną z nich musi być osoba określona w § 9.

§ 9. Minister Obrony Narodowej powierzy jednemu z członków Dyrekcji lub jednemu z pełnomocników handlowych kierownictwo finansowe, ustanawiając w razie potrzeby również innych pełnomocników, bądź do czasowego zastępowania kierownika finansowego, bądź do wykonywania określonych czynności wchodzących w zakres kierownictwa finansowego.

§ 10. 1. Niezależnie od odpowiedzialności Dyrektora Naczelnego, kierownik finansowy odpowiedzialny jest za przestrzeganie przepisów normujących gospodarkę finansową przedsiębiorstwa a w szczególności za stan księgowości, sporządzanie planu finansowego oraz za właściwe i terminowe sporządzenie bilansów i innych sprawozdań finansowych.

2. Kierownik finansowy, gdy uzna, że czynność przedsiębiorstwa jest niezgodna z przepisami normującymi gospodarkę finansową, przedstawia swą opinię na piśmie do wiadomości Dyrekcji, a w przypadku nieuwzględnienia tej opinii — Ministrowi Obrony Narodowej i bankowi finansującemu.

3. W przypadkach zamierzonego dokonania czynności nie wyłączając przewidzianych w § 8 ust. 3, które kierownik finansowy uznał za niezgodne z przepisami normującymi gospodarkę finansową, powinien on zastosować się do otrzymanego na piśmie polecenia Dyrektora Naczelnego, przedstawiając jednocześnie swoją opinię Ministrowi Obrony Narodowej i bankowi finansującemu.

4. Regulamin ustali, kiedy Dyrekcja winna zasięgnąć opinii Kierownika finansowego co do zamierzonych czynności, sposób postępowania przy zastępowaniu przedsiębiorstwa przez inne osoby poza Dyrektorem Naczelnym, oraz sposób postępowania, gdy kierownika finansowego zastępuje inna osoba spośród osób wymienionych w § 9.

§ 11. Do Dyrekcji należy prowadzenie wszystkich spraw przedsiębiorstwa. Dyrekcja pełni swoje czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejszym statutem i regulaminem oraz jest odpowiedzialna za prowadzenie spraw przedsiębiorstwa.

§ 12. Zatwierdzenia Ministra Obrony Narodowej wymagają sprawy dotyczące:

- regulaminów w zakresie struktury przedsiębiorstwa i podziału czynności,
- otwierania, dzielenia lub łączenia poszczególnych Oddziałów przedsiębiorstwa i zakładów pracy oraz ich związania,
- ustanowienia pełnomocników handlowych podlegających wpisaniu do rejestru handlowego,
- warunków i zakresu działania układów zbiorowych w stosunku do pracowników przedsiębiorstwa.

§ 13. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania jej czynności określają obowiązujące przepisy.

Rozdział III.

Majątek i rachunkowość przedsiębiorstwa.

§ 14. Rokiem operacyjnym przedsiębiorstwa jest rok kalendarzowy.

§ 15. 1) Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomości oddanego mu protokółarnie w imieniu Skarbu Państwa.

2) W ramach planu gospodarczego i finansowego przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swoim użytkowaniu.

3) Majątek ruchomy przeznaczony dla przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokółarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje się przedsiębiorstwu na własność.

4) Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy tudzież zaciągać zobowiązania.

5) Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu przedsiębiorstwa wykazuje się w aktywach przedsiębiorstwa, tak jak gdyby stanowił jego własność.

6) Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości majątku nieruchomości, stanowiącego własność Skarbu Państwa, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 16. 1) Przedsiębiorstwo przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Obrony Narodowej bilans, sprawozdanie z działalności, wnioski o podziale zysków lub pokrycia strat, plany finansowo-gospodarcze i inwestycyjne.

2) Zasady prowadzenia księgowości, terminy sporządzania bilansów, planów finansowo-gospodarczych i inwestycyjnych oraz tryb ich zatwierdzania, jak również sposób podziału zysków lub pokrycia strat, zasady tworzenia funduszy specjalnych, oraz sposobu ich użycia i deponowania, ustalają odrębne przepisy, rozporządzenia i zarządzenia właściwych władz.

§ 17. Kontrola przedsiębiorstwa wykonywana przez Ministra Obrony Narodowej dotyczyć będzie w szczególności:

- zgodności działania przedsiębiorstwa z planem finansowo-gospodarczym,
- przestrzegania obowiązujących przepisów rachunkowych,
- przestrzegania wytycznych i poleceń władz nadzorczych.

Kontrola działalności przedsiębiorstwa przewidziana przepisami specjalnymi dokonywana będzie zgodnie z tymi przepisami.

Rozdział IV.

Likwidacja i przekształcenie przedsiębiorstwa.

Likwidacja lub przekształcenie przedsiębiorstwa następuje na podstawie zarządzenia Ministra Obrony Narodowej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.